

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda piecus pamatus.

- 1) Pirmais pamats, pirmkārt, ir par to, ka Eiropas Komisijai nav pilnvaru administratīvo maksājumu noteikšanu deleģēt EĶA, un, otrkārt, par EĶA kompetences, pieņemot tās 2010. gada 12. novembra Padomes Lēmumu MB/29/2010 ("on the classification of charges for which services are levied" [pakalpojumiem noteikto nodevu klasifikācija]), neesamību.

— Prasītāja šajā saistībā norāda, ka Maksājumu regulas 13. panta 4. punktā nosakot, ka EĶA iekasē administratīvos maksājumus, kuri atšķiras no reģistrācijas maksas, kas vienīgā ir atļauta tiesību normās, ar kurām tiek izveidota EĶA, Komisija pārsniedz šajās tiesību normās atļauto, un šajā jautājumā, lai pamatotu Komisijas vai EĶA pilnvaras, nepietiek ar LESD 114. pantu.

- 2) Otrais pamats ir par Maksājumu regulas 13. panta 4. punktā norādīto pilnvaru prettiesisku deleģēšanu.

— Prasītāja šajā saistībā norāda, ka, tā kā ar iepriekš minēto tiesību normu EĶA tiek piešķirta rīcības brīvība noteikt administratīvos maksājumus, nenosakot to mērķus, saturu, piemērojamību un ilgumu, Lēmuma MB/29/2010 2. pants un tā pielikuma 1. tabula ir prettiesiski.

- 3) Trešais pamats ir par Lēmuma MB/29/2010 soda raksturu.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka, pat ja atbilstoši EĶA pamatregulas 74. panta 1. punktam aģentūra var izsniegt rēķinu par tās sniegtajiem pakalpojumiem, atbilstoši šī paša tiesību akta 74. panta 3. punktam maksājumi un citi aģentūras ienākumu avoti tiek noteikti tādējādi, lai tie būtu pietiekami sniegto pakalpojumu izmaksu segšanai. Tomēr administratīvo maksājumu, kas noteikts EUR 14 500 apmērā, nevar attaisnot ar EĶA veikto pārbaudes darbu, jo šī summa ir nesamērīgi augsta, salīdzinot ar sniegtajiem pakalpojumiem. Otrkārt, šiem administratīvajiem maksājumiem faktiski ir soda raksturs.

- 4) Ceturtais pamats ir par tiesiskās drošības principa pārkāpumu.

— Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka REACH-IT sistēma nesniedza pietiekamu informāciju uzņēmumiem, lai tie varētu uzzināt sankcijas, kādām tie ir pakļauti saistībā ar savu pienākumu pārliecināties par savu lielumu. Turklāt aģentūra nav ņēmusi vērā, ka prasītājas rīcība nav bijusi apzināta, kā arī brīvprātīgo pielautās kļūdas novēršanu.

- 5) Piektais pamats ir par samērīguma principa pārkāpumu, nosakot attiecīgos administratīvos maksājumus.

Prasība, kas celta 2011. gada 10. oktobrī — Beļģija/Komisija

(Lieta T-538/11)

(2011/C 347/75)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — C. Pochet un J. Halleux, pārstāvji, piedaloties L. Van den Hende, advocaat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2011. gada 27. jūlija lēmumu par Beļģijas piešķirto valsts atbalstu transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skrīninga liellopiem finansēšanai (valsts atbalsts C(2011) 5457);

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

— Pasākumi, kurus ir veikusi Beļģija, neietvēra nevienu selektīvu priekšrocību attiecībā uz lauksaimniekiem, kautuvēm un uzņēmumiem, kuri pārstrādāja, apstrādāja, pārdeva vai izplatīja liellopu gaļas ražojumus, kuri pamatojoties uz spēkā esošajām tiesību normām, bija jāpakļauj BSE testiem.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. oktobrī — Melkveebedrijf Overenk u.c./Komisija

(Lieta T-540/11)

(2011/C 347/76)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Melkveebedrijf Overenk B.V. (Sint Anthonis, Nīderlande), Maatschap Veehouderij Kwakernaak (Oosterwolde, Nīderlande), Mulders Agro VOF (Heerle, Nīderlande), Melkbedrijf Engelen V.O.F. (Grashoek, Nīderlande), Melkveebedrijf de Peel B.V. (Asten, Nīderlande) un M. Moonen (Nederweert, Nīderlande) (pārstāvji — P. Mazel un A. van Beelen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- galvenokārt: apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību atbilstoši LESD 340. pantam un atzīt, ka prasītājiem ir tiesības saņemt finansiālu kompensāciju 13.-18. pielikumā norādīto summu apmērā, kuras Komisijai ir jāsamaksā saistībā ar kaitējumu, kas prasītājiem radies sakarā ar Komisijas 2006. gada 4. oktobra Regulas (EK) Nr. 1468/2006, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 595/2004, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē, nelikumīgu pieņemšanu un piemērošanu;
- pakārtoti: apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību atbilstoši LESD 340. pantam un atzīt, ka prasītājiem ir tiesības saņemt finansiālu kompensāciju 13.-18. pielikumā norādīto summu apmērā, kuras Komisijai ir jāsamaksā saistībā ar kaitējumu, kas prasītājiem radies sakarā ar Komisijas 2006. gada 4. oktobra Regulas (EK) Nr. 1468/2006, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 595/2004, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē, nelikumīgu pieņemšanu un piemērošanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka pastāv Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība prettiesiskas darbības dēļ, jo ir pārkāpti Savienības tiesību pamatprincipi, kas ietver samērīguma principa pārkāpumu. Grozījumi, kas sīki izstrādātajos noteikumos par to, kā piemērojama Regula (EK) Nr. 1788/2003, attiecībā uz tauku satura negatīvās korekcijas sistēmu izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1468/2006⁽¹⁾, jau sākotnēji nebija atbilstoši, lai nodrošinātu šajās regulās izvirzīto mērķu sasniegšanu, proti, samazināt piena un piena izstrādājumu tirgū pastāvošo piedāvājuma un pieprasījuma nelīdzsvarotību un no tā izrietošo strukturālo pārpalikumu. Turklāt strīdīgie grozījumi uzliek prasītājiem smagu un nesamērīgu nastu, kas apdraud to darbības veikšanu. Līdz ar to ir pieļauts samērīguma principa pārkāpums.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pastāv Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība prettiesiskas darbības dēļ, jo ir pārkāpti Savienības tiesību pamatprincipi, kas ietver Eiropas Cilvēktiesību konvencijas Pirmā papildprotokola 1. pantā paredzēto tiesību uz īpašumu un tiesību uz brīvu profesionālās darbības veikšanu pārkāpumu. Pieņemot Regulu (EK) Nr. 1468/2006, Komisija kļūdaini ir uzskatījusi, ka šī tiesiskā regulējuma pamatā ir leģitīms vispārējo interešu mērķis, un ir arī nepilnīgi novērtējusi attiecīgās intereses, kas ir jā kvalificē kā prettiesiska Komisijas rīcība. Līdz ar to ir jāatlīdzina prasītājiem nodarītais kaitējums un kaitējums, kas šīs kļūdainās rīcības dēļ tiem tiks nodarīts nākotnē.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pastāv Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība prettiesiskas darbības dēļ, jo ir pārkāpts "vienlīdzības attiecībā uz valsts izdevumiem" princips. Prasītājiem nodarītais kaitējums un kaitējums, kas tauku satura negatīvās korekcijas dēļ, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 1468/2006, tiem tiks nodarīts nākotnē, ir pastāvošs un faktiski un salīdzinājumā ar citiem šajā pašā nozarē strādājošajiem uzņēmumiem nesamērīgi skar prasītājus kā īpašu uzņēmumu kategoriju. Turklāt šis kaitējums pārsniedz ar attiecīgajā nozarē veiktajām darbībām saistītā ekonomiskā riska robežas, un regula, ar kuru izdarīti grozījumi un kura ir kaitējuma pamatā, nav pamatota ar vispārīgām ekonomiskajām interesēm. Ņemot vērā iepriekš minēto, Eiropas Savienībai vai katrā ziņā Komisijai ir jāatlīdzina šis kaitējums vai vismaz saprātīgā veidā tas jākompensē.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka pastāv Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība prettiesiskas darbības dēļ, jo ir pārkāptas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas Pirmā papildprotokola 1. pantā paredzētās tiesības uz īpašumu un tiesības uz brīvu profesionālās darbības veikšanu. Ņemot vērā to, ka nepastāv leģitīms vispārējo interešu mērķis, lai grozītu tauku satura korekciju, kā arī prasības par "taisnīgu līdzsvaru" ("fair balance") pārkāpumu Regulas (EK) Nr. 1468/2006 pieņemšanas laikā, un to, ka Komisija šajā ziņā nav paredzējusi atbilstošu kompensāciju, lai novērstu vai atlīdzinātu kaitējumu, ko šī regula rada attiecīgo ražotāju tiesībām uz īpašumu, un no tā izrietošo kaitējumu, pastāv Komisijas atbildība atbilstoši LESD 340. pantam par prasītājiem nodarīto kaitējumu un kaitējumu, kas tiem tiks nodarīts nākotnē, kas ir jāatlīdzina.

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 4. oktobra Regula (EK) Nr. 1468/2006, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 595/2004, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 274, 6. lpp.).